

Horváth Márk – Lovász Ádám

DEFORMÁLT PERVERZIÓK

*A sárkány dildó
mint a mutáns szexualitás fragmentuma*

A lefejezett társadalomban a halál kívülsége lepetézik a test bensőségességébe. Deformálódások és bomlasztások munkálkodnak a kölcsönös kibernetikai izoláció által meghatározott társadalmi valóságban. Sérülések, kitágulások és végleges elernyedés figyelhető meg az elhasználódott és tönkretett testrészekben. Nem beszélhetünk többé a test egységességéről, csupán „kereszt-identifikációk” sokaságairól, amelyek transzszexualizálják a testi modalitásokat.¹ Ez az átalakulás hibrid modifikáció, amely egyszerre jelent befogadást és végleges kirekesztődést. Judith Halberstam kiemeli, hogy a szexuális vágy és az identitásra irányuló szenvedély, nem csak emberi kifejeletekkel rendelkezhet, vagy valamilyen identitásbeli rögzültséget termelhet újra, hanem „a szexualitás denaturalizációját” is végrehajthatja.² Prehistorikus és xenoszexuális leendés ejti rabul a kíborszexualitás legszélsőségesebb képviselőit. Esszénkben a ‘Dragon Dildo’-kat élvező hiperszexuális – és egyszerre aszexuális – szereplőket elemezzük, valamint azokat a szörnyszerű leendéseket vagy alakulásokat, amelyek a vagina és a gigantikus játékdildo kiazmusából létrejönnek.

Roland Barthes nyomán kiemelhetjük, hogy az erotizált test mindig egy megosztott testiséget feltételez, egy olyan közösséget, amely a külsődlegesség penetrációjának van kitéve: „*teste megosztott volt: egyfelől tiszta, gyengéd, forró teste–bőre–szeme, másfelől száraz hangja, mely időnként eltávolodik, a hangja, mely nem azt érzékeltette, amit a teste kifejezett. Sőt: egyfelől puha, langyos, kellően lágy, bársonyos, félszegnek látszó test, másfelől pedig a hangja – a hang, mindig a hang! –, mely zengő, jól formált, nagyvilági, stb.*”³ A furcsa, torz formájú dildó mint szörnyszerű képződmény, a felhasználó testét radikálisan átalakítja, és megosztottá, közössé teszi. A sárkány nemi szervét mintázó dildó elgyengíti és puhává teszi a befogadó hús körvonalait, azonban az emberi test képtelen elegendő nedvet termelni ahhoz, hogy sikamlós módon magába fogadhassa ezt a műanyagból készült szörnyet. Egyszerre találkozunk lágysággal és kiszáradással, kitágulással és bezáródással. A sárkánydildó sajátossága, hogy a megrendelő tetszés szerint kiválaszthatja a játék keménységi fokát. Egy vulkáni forrongás keretén belül a felszínnek elveszítik a maguk rögzítettségét. Barthes a vulkáni jelleget a démonival hozza összefüggésbe. Démonok seregei is képződhetnek a szerelemi életben, olyan nem-antropomorf sokaságokként, amelyek minden felszínt bizonytalanná tesznek. „*A szerelmes démoni élete*” – írja Barthes – „*egy vulkáni jelenség, a szolfatára felszínéhez hasonlatos: hatalmas (izzó és sáros) buborékok pukkadnak ki egymás után: mikor az egyik visszahullik, lecsendesül, és visszatér a masszába, odébb egy másik alakul ki és fűvődik fel.*”⁴ A modalitások fényei, textúrái és redőzetei között rosszindulatú erők is dolgoznak, amelyek akrobatikái hirtelen tapintásokat, elmozdulásokat és küszöbértékeket performálnak. Valóban elmondható, hogy a testi zártság felől az abszolút strukturálatlanság felé tart a nem-emberi szervekkel közösülő nyílás. Konkrét formavilágaik, deformált felületeik mögött a sárkány dildók a műanyag végtelen tengerének túltermelő

¹ Halberstam, Judith (2005) *In a Queer Time and Place: Transgender Bodies, Subcultural Lives* (New York and London: New York University Press), 49-50.

² Halberstam 2005: 51.

³ Barthes, Roland (1997 [1977]) *Beszédtröredékek a szerelemről*. ford. Albert Sándor (Budapest: Atlantisz Kvk.), 93.

⁴ Barthes 1997 [1977]: 103.

folyékonyt jelképezik, ahogyan Barthes démonai is a „masszába” térnek vissza erotikus kirobbanásaikat követően.

Ehhez a folyékony visszatéréshez azonban a nemileg meghatározott emberi testek közé ékelődő előzetes elkülönítés szükségeltetik. A rendellenes felületekkel való találkozásra irányuló vágyat az elkülönülés mélyebb folyama alapozza meg, már amennyire beszélhetünk „megalapozásról” ebben a cseppfolyós közegben. Egy videóban látunk egy elhízott nőt, amint kóstolgatja a mesterséges síkosító anyagot, amely egyben a műanyag dildó „ondójaként” is funkcionál. Megjegyzése szerint, noha az illata hasonlítható az emberi ondóhoz, addig az íze már eltérő, érezhetően mesterséges. Barthes szerint a masszába történő visszaesés csakis a démonikus vonaglason keresztül valósítható meg.⁵ Megőrülni a szerelemtől, belezavarodni a mesterséges felületek érintésébe, szopni a sárkány levágott nemi szervét: ez a perverzitás túlsorduló „sötét ökonómiája”, amelyben az eltűnés, elidegenedés és kihálás keveredik a formavilág heterogenitásával és „elviselhetetlen fényűzésével”.⁶ A műanyagból készült dildók vásárlói tékozló módon károsítják önmagukat és a környezetet, miközben hódolnak a perverz, deterritorializált vágyaknak. A formavilág túlsordulása, amely a természetellenesen hegyes és/vagy vastag, élénk kék vagy lila színű falloszokban nyilvánul meg, a nem-létre vonatkozik. Egyik itt említett szexjáték sem valóságos szerveket mintáz le: a sárkány dildó a tradicionális kontextusokon kívüli, döntő részt animés filmekből ismert sárkány-figurák nemi szerve. Ez a szexuális absztrakció, amely a végtelenségig nyitott. Az erotikus pazarlás elkerülhetetlen sajátossága a lezárhatatlanság: „a Tékozlás nyitott, a végtelenségig, az erő céltalanul kalandozik (a szerelem tárgya nem cél: dolog-tárgy, nem

⁵ Barthes 1997 [1977]: 104.

⁶ Barthes 1997 [1977]: 109.

pedig fogalom-tárgy).”⁷ Ugyanakkor fenntartásaink is lehetnek a szexuális vágy végtelenségével kapcsolatosan.

Valóban végtelenül variálhatóak a testi alakzatok, minták és használatok? Barthes mintha megfeledezne a szenvedély és a vágy végességéről. A szétszóródás és pazarlás ugyanis felveti a végesség kérdését. Még a legkitágultabb vagina sem korlátlan befogadóképességű. Még ha a lyukat szét is szakítja a materiális és szimbolikus telítettség, még ha át is adja helyét a szétszaggatottságnak, „*a lyuk helyén nagyon élénk valóság bukkan elő.*”⁸ Azaz, még ez is csupán egy valóság a sok közül, nem végső, esszenciális megérkezés. Nemcsak a szexuális gyönyörérzet rendelkezhet élénk valósággal, hanem a lelassulás mint halálélmény is.

A halál egyben megállás, kikerülhetetlen elakadás és az inoperativitás kibontakozása. Míg a mesterséges anyagok a Föld egyik kontinenséről a másikra szállítatják önmagukat, keresve az összepárosítási és kombinatorikus lehetőségeket, addig az emberi test önmagát felszámolva elhízásba kezd. Azt is mondhatnánk, hogy a kitáguló vaginális hús lágysága az egész testet ellepi. A perverzítésnek ebben az esetben nincs határvonala, az az egész testet átfőrné. Az elhízás olyan lágyság, amely fokozatosan kivonja az organikus létezőt ebből a perverz libidinális ökonómiából. *Lauren Berlant* az osztársadalmi elhízás vonatkozásában kiemeli a lelassulás és az eltűnés kapcsolatát. Berlant szerint a testsúlyok emelkedése az Egyesült Államokban felveti a „*lassú halál*” perspektíváját, amelyre a hatóságok és egészségügyi szakemberek orvosi és társadalommérnöki beavatkozásokkal igyekeznek reagálni.⁹ Márpedig a lassú halál és a kihalás igénye vitathatatlanul jelen van az okcidentális társadalmakban. Jellemzően magányos módon osztják meg a testeiket a sárkány dildókat használók, azaz szexuális élményekre zárt, társiatlan közegben tesznek szert, saját szobáik zártságában, egy képzeletbeli fantasztikus partnerrel, esetleg a webkamerán keresztül kukkolók társaságában. Berlant a következő definícióját nyújtja a „*kegyetlen optimizmusnak*”: „*ahol a kegyetlen optimizmus munkálkodik, a vágy tárgyának/helyszínének animáló potencialitása hozzájárul annak az életnek a degradációjához, amelynek a kapcsolódásokat és vágyakozásoknak eleve ki kéne termelnie.*”¹⁰ A kegyetlen optimizmus, a szexualitás igenlése és az individualista szexuális önmegvalósítás mögött azonosíthatunk egy nagyon sajátos negativitást, a halni akarás szublimált mintázatát. A sárkány dildók felhasználói kegyetlenül idealista módon ragaszkodnak a fantasztikus, illuzórikus lényekhez, miközben a tökéletes izolációt hajtják végre. Egy másik videóban egy önmagát „*sex-pozitív*” feministának valló kékhajú lányt láthatunk, amint izgalommal telve kibontja legújabb csomagját. A csomag egy fehér színű, embertelenül méretes sárkánynyelv alakú dildót tartalmaz. Affirmatívként tétéleződik a műanyaggal történő feltöltődés, pedig mi egyéb volna, mint negativitás és kiüresedés? Itt a szexualitás teljesen kifordul magából, hiszen dildó helyett egy hatalmas nyelv tölti meg ezt a kitágult vaginát. Ez a természetellenes játék elmosza a nyelv és a fallosz közötti határokat. *Brian Stableford* kiemeli, hogy a dekadens számára „*az ideális szerelemre irányuló törekvés nem valósulhat meg a valódi világban, részben amiatt, mert a valós egyének képtelenek versenyre kelni a maszturbatív képzelet csodás fantomjaival, és részben amiatt, mert a valós*

⁷ Barthes 1997 [1977]: 108.

⁸ Barthes 1997 [1977]: 115.

⁹ Berlant, Lauren (2011) *Cruel Optimism*, (Durham: Duke University Press Books), 102-103.

¹⁰ Berlant 2011: 24-25.

emberek természetüknél fogva nem szeretők és hűségesek.”¹¹ A szex pozitív kegyetlen optimizmusban ott rejtőzik a dekadens cinizmus és az optimizmust kisiklató maszturbatív képzelet túlműködése. A dildók használók számára egyetlen valóságos hím sem tekinthető elégségesnek. Azonban skizoid jellegük nem áll meg ezen a szinten, hanem a maszturbatív képzelet hatására tovább fokozódik az egészségességet is kizárva. Nem szükséges egy egész férfítést, hanem kizárólag a szörnyszerűre növesztett fallosz szükségeltetik ebben az önreferenciális szexjátékban. A test feldarabolódása és szétzúzatása játszódik le a mesterségesség dekadens kultuszán keresztül.¹²

A *The Brood* című David Cronenberg-film kapcsán Lianna McLarty megjegyzi, hogy „az a család, amely a horrort állítja elő, egy olyan család, ahol a hím legjobb esetben is hatástalan és hatalom nélküli, rosszabb esetben pedig teljesen irrelevánnsá válik a szörnyszerű anya színrelépésének következtében.”¹³ Fel kell tennünk a kérdést, hogy családnak tekinthető-e a sárkány dildó és annak magányos felhasználója? Hagyományos értelemben egyértelműen nemlegesen kell válaszolnunk, viszont a roncsoltság közegében a fogalmak is szörnyszerű burjánzáson, táguláson és deformálódáson esnek át. Az említett Cronenberg-filmben a „brood” tagjai olyan gyermekek, akik sejtosztódáson keresztül, partenogenezis útján bontakoznak ki az anyjuk által hordozott zsákból. Nem szükségeltetik apa ehhez a horrorisztikus szaporodáshoz. A reprodukció kérdése a sárkány dildó vonatkozásában is felmerül, mivel egyes szexjátékok képesek „lepetezésre”. Vagyis egy nőstény sárkány meghosszabbított, fallikusnak tűnő, ám valójában női jellegű nemi szervével van dolgunk, amely tojásokat rak a befogadó vaginákba vagy ánuszokba. Olyan lesbikus önreferencialitás ez, amely hasonlít a *Mary Gossy* által elemzett lesbikus pornografikus képsorozatra, a „*Gals and Dolls*”-ra. Ebben az alkotásban nők dildók módjára alkalmaznak Barbie babákat, felnyomva azokat a nemi szerveikbe. Gossy óva int attól, hogy ebben pusztán a fallocentrizmusnak egy újabb alakzatát lássuk, mivel szerinte a Barbie ily módon történő alkalmazása felülkódolja a férfinem/nőnem kettősségét. A sárkány dildó vonatkozásában „önreferenciális lesbikusságról” beszélhetünk, olyan nőiességről, amely önmagába zuhan, és fekete lyukká válik. Értelmetlen szaporodás képződik a sárkány dildók esetében. Az értelmetlenségbe való elmerülés azonban többféleképpen is megvalósítható, hiszen a tojásrakó vaginális dildó mellett beszélhetünk egy ondókilövellő fertőzésről is, amely hatalmas adag műanyag ondót ereszt bele a különböző vágyakozó testek nyílásaiba. A szörny fallosz a kitágított vaginát bunkerként, az inorganikus ondó lerakataként alkalmazza. Az élettelenség, a kihalás szállja meg a hatalmasra növelt vagina belső szerkezetét. Olyan nőgyógyászati eljárást honosít meg, amely deviáns és szörnyszerű módon elválasztódik a testtől.

McLarty egy másik Cronenberg-filmről, a *Dead Ringers*-ről írva felveti a nőiség mutálódott formáinak a lehetőségét, amelyet a nőgyógyászat állít elő.¹⁴ A filmben ábrázolt nőgyógyászati eljárás iróniája az, hogy pontosan a női testeket normalizálni hivatott technológia módosítja perverz és deformált szereplőkké a nőket. Ezen a vonalon

¹¹ Stableford, Brian (2008) *Glorious Perversity. The Decline and Fall of Literary Decadence* (Wildside Press), 29.

¹² Stableford 2008: 27.

¹³ McLarty, Lianne (1996) “Beyond the Veil of the Flesh”, In: Grant, Barry Keith (ed.) (1996) *The Dread of Difference. Gender and the Horror Film* (University of Texas Press), 264.

¹⁴ McLarty 1996: 272.

továbbhaladva akár azt is feltételezhetjük, hogy a nőgyógyászati szexuális fétis alapját a vaginális megfertőződés adja. Ahhoz, hogy a nőgyógyásznak beöltözött férfi és a vizsgálszékre fektetett nő fetisiztikus játéka megvalósuljon, szükség van a vagina megbetegedésére vagy annak szimulakrumára. Az álnőgyógyász úgy kezeli a számára kiszolgáltatott, és önmaga kiszolgáltatottságát élvező nő vagináját, mintha az egy megbetegedett affektivitás, kezelésre szoruló nyílás volna. Hasonlóképpen az inorganikus ondót a vagina barlangjába lövő szexpozitív feminista is a halállal megtöltött vaginára áhítozik, saját testének performatív kijátszására a furcsa keveredésen keresztül. Fajok közötti infernalis keveredés megy végbe a műanyag sárkány és a női test elmélyedő találkozása során. Azonban nem csakegy idegen fajról beszélhetünk, hanem annak egy megszökő testrészéről is. Az egészséges húsos, elhízott szexpozitív női test a műanyag ondót kilövellő részleges sárkánnyal találkozik. A középkori szörnyábrázolások kapcsán *David Williams* megállapítja, hogy feltűnően gyakoriak az olyan alkotások, amelyekben a falloszok leválnak a testekről, és akár szárnyas formában is feltűnnek.¹⁵ Sajátos kapcsolat áll fenn, a deformálódás és a nemiszervek leválása között, mivel a levált nemiszervek nemegyszer egyáltalán nem emberi alakban lépnek színre. A fallosz megszökése a linearitás és a szabályszerű reprodukció megbontását jelenti, amely istenivé lényegíti át a testről levált szárnyas falloszt. A *Monstrorum historia* című középkori műben található egy furcsa állatfajjal rendelkező groteszk fallosz, amely egy ellaposított herében végződik. Olyanok ezek a kilapított, természetellenes herék, mint egy lapos föld, amelynek egyetlen horizontális kitüremkedése maga a metamorfózisban lévő fallosz. A fallosz feje egy groteszk fej, amely túlvan a heteronormativitáson. A megszökő fallosz a test és a termékenység megszűnését is jelenti. A dragon dildo és kitágult szexpozitív vagina találkozása nemcsak a férfi eltűnését igényli, hanem a sárkány testének az eltüntetését is. Műanyag infrastruktúrává, rejtett képződménnyé válik a sárkány mint nonhumán animalitás, ezért is mondhatjuk erről a szexuál-technikáról, hogy a „helyettesítésen keresztüli eltörlést” valósítja meg.¹⁶ A sárkányfallosz helyettesíti az alteritás egészlegességét, miközben az egész fantázia ebbe az inorganikus infrastruktúrába zuhan bele. A rejtett struktúrák ugyanakkor – mint *Bernadette Wegenstein* emlékeztet – mindig hagynak nyomokat maguk után.¹⁷

Milyen nyomokat hagy maga után ez az undorító találkozás, ez az infernalis közösülés? A nőivé vált testet az irányíthatatlan folyékonyság és a szivárgó jelleg határozza meg. Mint *Robyn Longhurst* írja, „a terhes nő, aki a nyilvános térbe lép, megkockáztatja önmaga bepiszkításának veszélyét, sőt másokat is fenyeget az az anyag, amelyet a teste előállít. A teste a bemocskolás és a beszennyezés veszélyével jár együtt.”¹⁸ Együtt jár a terhességgel egyfajta mutálódás, amely a poszthumán testi modalitások kibontakozásának is sajátja. A sárkányok nemi szerveit mintázó szexjátékok esetében a testnedvek is átlényegülnek, eltorzulnak. Megannyi új ízre tesznek szert, valamint olyan tapinthatóságra, amely természetellenes, nem emberi. Halberstam nyomán megállapíthatjuk, hogy korunk legjellemzőbb, mondhatni

¹⁵ Williams, David (1999 [1996]) *Deformed Discourse. The Function of the Monster in Mediaeval Thought and Literature* (Montreal: McGill-Queen's University Press), 161.

¹⁶ Wegenstein, Bernadette (2006) *Getting Under The Skin. Body and Media Theories* (Cambridge MA: The MIT Press), 71.

¹⁷ Uo.

¹⁸ Longhurst, Robyn (2000) *Bodies. Exploring Fluid Boundaries* (London and New York: Routledge), 45.

hegemón alternatívája a „*tér és hús kölcsönös mutálódásának technoutópikus víziója*”.¹⁹ Többé nem maradhatnak egyben a testrészek, szét kell szóródniuk a deterritorializálódó társadalmi térben. Ez a poszthumán szétszóródás inorganikus nyomokat hagy maga mögött, olyan ondóceppeket, amelyből nem származhat emberi élet. Egy transznmű személyről készült festményt elemezve így összegzi Halberstam az egymástól távolodó félben lévő testrészek és szervek látványát: „*a test éppenhogy elterül egy állványon, félig rajta és félig lelógva róla, a fej lelóg, és élettelennek látszik, az egyik mell a gravitáció által végtelenül a föld felé húzódik, a másik pedig egy ismeretlen irányba mozog. Testrészek lógnak és ernyednek, elhomályosulnak és elhalványulnak, míg az egész látvány valamiféle egészlegességben oldódik fel.*”²⁰ A transznmű test kényelmetlenségében véli felfedezni a diszfória, a testképzavar lényegét: a modell, amikor meglátja a művész festményét, számot ad a maga rossz érzéséről. Úgy érzi, mintha elveszítené önmagát, mintha a maga mutáns, transzszexuális férfiasága eltűnésre lenne ítélve. A reprezentáció minden szexualitást felszámolóval és testetlenséggel fenyeget, még az eleve hibrid, eltorzult transzszexuális identitást is deterritorializációval szembesíti. A transzszexuális modell képtelen az otthonos testiségbe „*megerkezni*”, nincsenek számára otthonos testi viszonyok. *Jenny Saville* festményeiben „*a nőiesség a húsban rejlik, azonban a szélein szétszakad és belevérzik a test körvonalába, és bizonytalanná teszi a bőr vagy az én határait.*”²¹ A sárkány dildo vonatkozásában – hasonlóan a hús transzformációjában és metamorfózisában – érhetjük tetten nemcsak a nőiség, hanem bárminemű szexualitás maradványait. Az inorganikus dildo csupán összetapasztja a műanyag szexjátékot a szétroncsolt vagina falával. Ez az összeillesztés viszont a tökéletes elszakadás kísérlete, a tisztátalanságra irányuló szenvedély meghamisíthatatlan rajongásának ünnepléses kifejeződése.

Artikulálhatatlan a szerelmes rajongása a vágy tárgyával szemben. Visszavonhatatlanul önmaga, és ennyiben tekinthető örületnek: „*örült vagyok, mert összetevődöm*”.²² Örület az, ami összetett, bonyolultabb az átlagnál, egyszerűen feldolgozhatatlan. Első látásra, a dragon-szexualitás hívei felettébb feldolgozhatatlannak tűnnek, nyilvánosságra nem bocsáthatóak, túlságosan obszcének ahhoz, hogy bármilyen műsorban szerepelhessenek. Ugyanakkor ellentmond a kiberszexuális mediatisáltságuk: egyre több olyan videóban szerepelnek olyan webkamerás modellek, akik ilyen eszközökkel izgatják testnyílásaikat. Ráadásul az animés-hentais szubkultúra implikáltsága a sárkányjátékok vonatkozásában arra enged következtetni, hogy a felhasználók erőteljes internetfogyasztók. A tágulást eredményező természetellenes szexuális viselkedési mintázatok kulturális változásokat is eredményezhetnek, ennyiben tulajdoníthatunk nekik egyfajta generatív erőt.²³ Mit termel a sárkány dildó inorganikus,

¹⁹ Halberstam 2005: 103.

²⁰ Halberstam 2005: 111.

²¹ Halberstam 2005: 112.

²² Barthes 1997 [1977]: 148.

²³ Például *Lynne Huffer* a queer szubkultúrák tekintetében ilyen jelentőséget tulajdonít az ún. „*fistelésnek*”. „*A fistelés a queer elméletben olyan lingvisztikai aktusként vesz részt, amely különös performatív erővel rendelkezik. Ebben az önalakításban mint olyan elmélet, amelyen keresztül hathatnak az olyan sokkoló kifejezések, mint 'fist fucking', a queer diskurzus létrehozott olyan kifejezhetőségeket, amelyek korábban nem léteztek.*” Ugyanakkor Huffer azt is kiemeli, hogy a sokk-érték implicit módon mégis csak megerősíti a heteronormativitást, amennyiben előfeltételezi a sokkhatást, különösen ha a „*sokkolt*” egyéneket eleve a heteroszexuálisokkal azonosítjuk. Huffer, Lynne (2013) *Are The Lips a Grave? A Queer Feminist on the Ethics of Sex* (New York: Columbia University Press), 74-75.

természetes reprodukcióra nem képes ondója? Milyen változások és összeállások jellemzik a kitáguló vagina és a szexjáték perverz találkozását? A kortárs társadalomtudományok az úgynevezett „kvantifikált én” fogalmát alkalmazzák a kibertérben feloldódó, sőt a saját szubjektivitását egyre inkább a „kvantifikált digitális nyomokon” keresztül konstruáló felhasználókra.²⁴ Ez a felhasználó már egy poszthumán szereplő, mivel saját személyiségének és életének legszámottevőbb hányadát a digitális térben fennálló dezantropomorfizált információdarabkák alapján hozza létre, sőt maga is egy digitális fraktálnak feleltethető meg. Felvethető, hogy a megbomlott testiség jegyében a virtualitásba berobbant szubjektum és a sárkány fallosz egy fraktalizált, dezantropomorfizált szexuális aktust valósít meg. Felbontásokat, darabolódásokat, egyszóval megkülönböztetéseket hoz létre ez a tort egyesülés. Nem reprodukció, nem lineáris fejlődés, hanem információ-töredék-termelés zajlik az inorganikus elkülönböződések által megszállt szenvedélyes testben. „A felhasználó pozíció ökonómiájában” – írja Benjamin Bratton – „a profilkomponensek egy átmeneti megoldásban sűrűsödnek össze, azonban nem maradnak meg ebben az állapotban. Más helyek és pozíciók felé mozognak, maguk mögött hagyva a megvalósult felhasználó utóképet, amelybe oly sok ember befekteti a maga identitását.”²⁵ Az internetfelhasználói élmény már magába foglalja a feldarabolódás, valamint a részek autonómiájának lehetőségét. Ennyiben a sárkány dildo ennek a kommunikatív ökológiának a poszthumán kifejeződése. A dildo a testnyílásokat és a szexualitás egészét alternatív pozíciók felé irányítja, a nyilvánosságot pedig új tartalmakkal látja el.

A heterogén felületek egymásba nyílása az internetes felületeket is telíti a maga inorganikus ragacsosságával. Ezt a perverz egybeolvadást jól szemlélteti egy erotikus történet, amelyben különböző non-humán aktorok, sárkányok, krokodil-gyík-hibridek, több-falloszú sárkányok, és másfél láb hosszú dildók közösülnek egy poszthumán orgiában. Egy aukcióval kezdődik a történet, amely során egy leamortizált szolgára licitál egy sas, egy víziló és egy kék komodói sárkány/krokodil hibrid. A szolgány, Sergal is egy szőrös sárkányszerű anime karakter, akinek szolgálatára licitálnak a szörnyek. Olyan közösülés ez, amelynek már az előfeltétele is a romlottságon nyugszik, hiszen a licitálásra felkínált szexrabszolgák már eleve „meghibásodott termékek”.²⁶ A történet érdekessége, hogy a családi viszonyokat jelző szavak (family, sister) ki vannak törölve. Ez a kitörlődés utalhat arra, hogy a heteronormatív családi viszonyok nem adekvátak az új, kevert életmódok megnevezésére. A sárkány dildo egy olyan szexuális aktus eszköze, amely megnevezhetetlen, és a kimondhatatlanság zónájába tartozik. A jelenetben a Sergal szolga (a neve Kate) megdöbben, amikor meglátja Jak a komodói sárkány/krokodil hibrid nemiszerveit: „»Jajj!« Dorombol Kate, amikor meglátja a két farkat, ahogyan vízszintesen kiállnak Jak derekából.”²⁷ A megfélemlítés a felsebződés és a megvilágosodás, a perverz orgazmus előzménye. Kate észreveszi, hogy innen már nincs visszaút, csupán a pazarlás és a költekezés roncsoló, bemocskoló jelenete. Mint Barthes emlékeztet: „a meghátrálás? Az a már megindult romlás jele.”²⁸ Noha egy pillanat erejéig Kate hátrahőköl a pénisz-sokaságtól, valójában szolgaként mindig is erre a szörnyű

²⁴ Bratton, Benjamin H. (2016) *The Stack. On Software and Sovereignty* (Cambridge, MA: The MIT Press), 260.

²⁵ Bratton 2016: 260.

²⁶ <https://xhamster.com/stories/a-slaves-new-life-394615>

²⁷ Uo.

²⁸ Barthes 1997 [1977]: 250.

meglepettségre vágyott. Figyelmét eltereli a megkettőződött fallosz, valamint annak előváladéka, amely rászivárog Kate szőrére. Összeragad a hibrid testiség az azt tovább komplexifikáló kettős sárkány/krokodil farokkal. Az orgia egyik csúcspontjában két szolgálynak egy hatalmas dildóval játszik: „egy perccel később a szolga visszatért egy hosszú vékony dobozzal, és leteszi az ölelkező lánytestvére mellé. Luna odahajol, és kinyitja a dobozt, és kihúzza belőle egy másfél láb hosszú dildót, amelynek mindkét végén fej van. (...) Luna szopogatja a dildo egyik végét, miközben a lánytestvére hátradől. Kiszedi a szájából egy csuppanással, és hozzá dörzsöli a nedves véget Ashara nedves részéhez. Ingerli a lánytestvérét egy perccel, mielőtt benyomja a vastag fejet. Ashara kiereszt egy sóhajot, és a hátát összehúzza, ahogyan a játék egyre mélyebbre és a lábai között.”²⁹ A perverzítés szélsőséges, alantas burjánzása belefűrődik az érző, összeomló húsba.

A tanulmányunkban elemzett sárkány dildó csupán ennek a perverz narratívának az inhumán csúcspontját tartja meg, a tatóngó és betölthetetlen szakadék átnyúló, szétfolyó alaptalanságát. A deformált, szétroncsolt vagina egy hibrid identitás torz tükörképe, az identitás undorító jellegének fenntarthatatlan kifejeződése.

Bibliográfia:

- BARTHES, Roland (1997 [1977]) *Beszédtöredékek a szerelemről*. ford. Albert Sándor (Budapest: Atlantisz Kvk.)
- BERLANT, Lauren (2011) *Cruel Optimism*, (Durham: Duke University Press Books)
- BRATTON, Benjamin H. (2016) *The Stack. On Software and Sovereignty* (Cambridge, MA: The MIT Press)
- HALBERSTAM, Judith (2005) *In a Queer Time and Place: Transgender Bodies, Subcultural Lives* (New York and London: New York University Press)
- HUFFER, Lynne (2013) *Are The Lips a Grave? A Queer Feminist on the Ethics of Sex* (New York: Columbia University Press)
- LONGHURST, Robyn (2000) *Bodies. Exploring Fluid Boundaries* (London and New York: Routledge)
- MCLARTY, Lianne (1996) “Beyond the Veil of the Flesh”, In: GRANT, Barry Keith (ed.) (1996) *The Dread of Difference. Gender and the Horror Film* (University of Texas Press)
- STABLEFORD, Brian (2008) *Glorious Perversity. The Decline and Fall of Literary Decadence* (Wildside Press)
- WEGENSTEIN, Bernadette (2006) *Getting Under The Skin. Body and Media Theories* (Cambridge MA: The MIT Press)

²⁹ <https://xhamster.com/stories/a-slaves-new-life-394615>

WILLIAMS, David (1999 [1996]) *Deformed Discourse. The Function of the Monster in Mediaeval Thought and Literature* (Montreal: McGill-Queen's University Press)